

עמת (באר שבע) 61606-10-24 - אחמד עומר סיערה (4) נ' מחמד
כمال סיערה (5)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 61606-10-24 עומר סיערה(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 401619/2024

לפני כבוד השופט אריאל חזק

העוררים: 1. אחמד עומר סיURAה (נאשם 4)

2. מחמד כMAL סיURAה (נאשם 5)

עו"י ב"כ עו"ד אייל לביא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עו"י ב"כ עו"ד פנחס סויסה

החלטה

מדובר בערער על החלטת בימ"ש השלום באילת מיום 30.10.2024, תיק מ"ת 17982-10-24, במסגרת נעצרו העוררים עד תום ההליכים.

עמוד 1

במקביל לעורר זה הוגש עורך דומה בעניינים של נאים נוספים בכתב האישום.

נגד 13 נאים, ביניהם העוררים בענייננו (נאים 2,4,5,10,12), הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף, התחזותcadm אחר במטרה להונאות**. לנאים 13 (שאינו עורך בתיקנו) גם עבירות נוספת נספota של קשר לשעות פשע, הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, ניהול או ארגון שירותים הסעה לכניסה לישראל של תושבים זרים שלא כדין והלנת תושב זר או סיוע בהשגת מקום לינה שלא כדין. בין היתר, תואר כי בסוף חודש אוגוסט 2024 יצר קשר לנאים 13 עם מר ג'מאן חוראני ובנו מר מחמוד חוראני במטרה לארגן לו ולנאים אחרים שאיוו ברשותם אישור שהיה בישראל, עובודה בעיר אילת בישראל. במהלך אותו קשר, התכתבו הנאים 13 וג'מאן בהודעות וואטסאפ, בהן נכתב מועד הגעה, נשלחו צילומי תעוזות ופרטים נוספים נאים 13 קשר לביצוע פשע, ארגן שירותים הסעה לישראל וכך אסף אותם ממוקם המפגש. תואר כי במעשהיהם לג'מאן מועד הגעה ותיאום מועד הכניסה לישראל לאפשר כניסה לישראל שלא כדין וכי ג'מאן ומוחמד להעסק ולהlain את הנאים 12-1.

עוד תואר כי בין התאריכים 31.8.24-1.9.24, נכנסו הנאים 2,6,8,9,10,11,12,13 לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר באזורי יריחו, בהמשך אסף אותם מוחמד מירשלים והסיע אותם מאות קילומטרים לעיר אילת, ברכבת שבבעלות ג'מאן. הנאים שהו בדירה עד ליום 19.9.24, שכבה מהלך התקופה, הסיע אותם מוחמד בכל יום למקום העבודה בבסיסים סירים והחזירים בסוף יום העבודה לדירה. תואר כי על העבודה בבסיסים סירים פיקח ג'מאן שהוא גם מעסיקם של הנאים בעול. הנאים הנ"ל חתמו על טפסים, עברו הדרכת בטיחות, תוך שימוש בתעוזות אלה ישראליות מזויפות, במטרה להונאות את האחראי בבסיסים סירים מר אמל עוויד.

בין התאריכים 14.9.24-15.9.24, נכנסו הנאים 1,3,4,5,7 לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר באזורי יריחו, שמי שמשיע להסעתם הוא מוחמד, בהמשך אסף אותם מוחמד מירשלים והסיע אותם מאות קילומטרים לדירה בעיר אילת. הנאים שהו בדירה עד תאריך 19.9.24, שכבלו גם מוחמד הסיעם למקום העבודה בבסיסים סירים והחזירים לדירה בסוף היום. גם נאים אלו השתמשו בתעוזות אלה מזויפות. ביום 19.9.24 נעצרו הנאים ע"י שוטרי מרחב אילת.

בהתובע העורר ובדין מיום 3.11.24, טען הסגנור טענות הגנה ביחס לעוררים כדלקמן:

הסגנור טען כי בימי"ש קמא הוסכם על קיומן של ראיות לכואורה ביחס לעבירה הכניסה לישראל בלבד. הסגנור טען כי אין מחלוקת על כך שהעוררים היו בבסיסים סירים. לטענת הסגנור, ביום"ש קמא מצא לקבל את רוב טענות ההגנה ביחס להעדרן של ראיות לכואורה או כרשות ביחס לעבירה של השימוש במסמך מזויף, אך שגה בעת שהורה על מעצר העוררים עד תום ההליכים.

טענת ב"כ העוררים אין בחומר החקירה ראיות לכך שהעוררים עברו עבירה התחזות, וטען כי ספק אם מי מהמעוררים היה מודע לכך שתעוזות אלה זיוף.

הסנגור הוסיף וטען כי מדובר בעוררים נעדרי עבר פלילי ונעדרי כניסה קודמות לישראל, ובמקרים כאלה ישנה פסיקה המורה על קציבת תקופת המעצר. בנוסף טען הסנגור כי אין להעתלם מהឧונש הצפוי לאורם נאשמים. הסנגור טען כי עד למועד ההקראה הקבוע ליום 24.11.11.24, ישו העוררים חודשיים במעצר. הסנגור טען כי מתחם העונש ההולם הנז לחדשיים עד 7 חודשים מאסר. הסנגור טען כי במקירה דנן מדובר במתחם ענישה מופחת, בטענה כי אין ראיות לעבירות ההתחזות, וכי מדובר במי שלראבונה נכנסו לישראל, כדי לעבוד. ב"כ העוררים ביקש להפנות לבש"פ 85/21 וטען כי בענייננו, כאשר ביום"ש קמא קבוע שאין ראיות ביחס לעבירות הזיויף ובעבירות ההתחזות יש קרוסום מסוים והמסימנה לא הגישה ערר בעניין, הרי שבהתאם להלכות ביום"ש העליון, יש לקצוב את תקופת המעצר של העוררים למשך 60 ימים, על מנת שלא ישו במעצר יותר מהתקופה שהם אמורים לרצות במסגרת העונשה בתיק זה.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיתת העරר.

לטענת ב"כ המשיבה, גם אם תתקבל טענת ההגנה כי קיימים קרוסום בראיות לכואורה ביחס לעבירה של שימוש במסמר מזויף, עדין בהחלטת ביום"ש קמא מיום 24.10.30, נמצא ביום"ש קמא שקיימות ראיות לכואורה לכך שהעוררים נכנסו לבסיס ס"רים שלא כדין, ללא אישורי שהוא כדין וחלקו עם ת"ז מזויפות, במצב של מלחמה שהמדינה מציה בו.

ב"כ המשיבה טען כי בנסיבות האמורות, צדק ביום"ש קמא עת הורה על מעצר העוררים עד תום ההליכים, וכן צדק ביום"ש קמא שלא קצוב את עונשם.

עוד הוסיף וטען ב"כ המשיבה כי במקרה זה מתחם העונשה יהיה חמוץ יותר מזה שהציגה ההגנה. בנוסף, נטען כי ביום"ש העליון קבוע שהגם שניתן לקצוב העונש, במקרים חריגים, עדין יש לנוקוט בזהירות בהתייחסות לנושא מתחם העונשה בהליך המעצר.

לאור זאת, טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערר.

דין והכרעה -

מדובר בעוררים, שהם נאשמים 4 ו-5 בכתב האישום, כאשר העורר 1 (הנאשם 4) הוא בן 22 והמשיב 2 (הנאשם 5) הוא בן 20. שניהם חסרי עבר פלילי.

במהלך הדיון שבפני הודיע ב"כ העוררים שהסכים לראיות לכואורה בעניין הכניסה לישראל שלא כדין, וצין כי אין מחלוקת על כך שהעוררים היו לבסיס ס"רים במהלך מספר ימים לאחר שנלקחו לשם.

הטינה המרכזית העומדת בידי ב"כ העוררים נוגעת לכך שבית משפט קמא לא נתן משקלocratos בראיות לכואורה שקבע לעבירת השימוש במסמר מזויף והתחזותcadem אחר במטרה להונאות, בעת

שהורה על מעצרם עד תום ההליכים, ולא בחר בכתב של קציבת ימי המעצר.

לדברי ב"כ העוררים, על פי הפסיקה, מתחם העונש ההורם בעבירות העומדות כנגד העוררים (שבענין נמצא ראיות לאורה) עומד על חודשים עד 7 חודשים מאסר, ולפיכך ביקש לקצוב מעצר העוררים למשך 60 ימים מיום המעצר.

אכן, בהחלטתו מיום 30.10.24 קבע בית משפט קמא כי לא נמצאו בענין המשיבים ראיות לכואורה לביצוע עבירה של התוצאות לאחר. באשר לראיות העומדות לעבירה השימוש במסמך מזוייף נמצא כי הגם שקיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיבים ביצעו עבירה זו, הרי שחל בראיות כרסום. על פי ההחלטה "כרסום ממשמעו כי בראיות לביצועה של עבירה זאת נמצא בכל הנוגעים למשיבים 2, 11 ו-12 (בהעדר תעוזות זהות מזוייפות עם תМОנותיהם). כרסום מסוים (פחות ממשמעו כי בראיות נמצא בכל הנוגע למשיבים 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 (בහינתן שבתיק החקירה מצויות תעוזות זהות מזוייפות עם תМОונותיהם וכיימת אפשרות - מסתברת בהחלטה - שהמשיב 13 או המשיבים בתיק אחר חתמו על מסמכי בטיחות מזוייפים (בשםם ללא ידיעתם) והציגו אותם בפני אחרים).

בענינו מדובר בנאים 4 ו-5, שהם המשיבים 3 ו-4 בהחלטת בית משפט קמא, כך שבעניהם נמצא כרסום מסוים בראיות, שהוא פחות ממשמעו כי ביצוע השימוש במסמך מזוייף. אכן, על החלטה זו לא הוגש ערער והכרסום שריר וק"ם גם כתעת.

יחד עם זאת, בעת הערכת סוגית קציבת עונשם של המשיבים, יש להביא בחשבון את דברי בית משפט קמא באשר לעובדה שקיימות כנגד המשיבים ראיות בעוצמה זאת או אחרת לביצוע עבירות נוספות המחזקות את עילת המעצר.

יהיה גם מקום ליתן משקל ממשי לעובדה שקיימות כנגד המשיבים ראיות לכך שלאחר שנכנסו לישראל שלא כדין, הם הובאו לבסיס הצבאי "ס"ירים" מספר פעמים, ושהו במקום כקבוצה, ללא כל פיקוח על מעשייהם במקום, וכל זאת במצב המלחמתי בו מצויה המדינה. בנסיבות האמורות יש לקבוע כי המקירה מושאה דיוננו איננו דומה למקרה של שוויים בלאתי חוקים שנתקפם לצערנו ברחבי הארץ באופן תדיר, וק"ם ספק ממשי בשאלת האם בענין המשיבים יקבע בסופו של דבר הרף עונשי שנקבע למקרים ה"רגילים" של בין חודשים עד 7 חודשים בעת גזירת דין. נראה לי שכבר בשלב זהה ניתן להעיר שלאחר שkeitת הנזק שנגרם מביצוע העבירה האמורה, ובעיקר לאחר שkeitת הנזק שהיא צפוי להיגרם מביצוע העבירה-, קרי שהות שב"ח בבסיס צבאי שלא כדין ובלא פיקוח בעת מלחמה, יקבע בענין העוררים מתחם העונשה גבוהה יותר מן המקבול.

ראיין לציין כי בבואה של בית המשפט לשקל קציבת תקופת מעצרם של נאים עליון להיזהר מ"להיכנס", יתר על המידה לשיקולי מתחם העונשה של בית המשפט הדן בתיק העיקרי.

בנסיבות האמורות, נראה כי לא יהיה מקום לקבוע כי במקרה הנוכחי בית משפט קמא שגה כאשר הורה שהעוררים יעצרו עד תום ההליכים אך קבוע בד בבד כי יהיה נכון בהמשך לבחון את מידת

הצורך/הצדקה בהמשך מעצרם.

לאור האמור לעיל, אני מורה על דחינת העර.

ניתנה היום, 06 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.